

KRONIEK

tòk in zijn „Muziek voor snaarinstrumenten, slagwerk en celesta” de muzikale wereld in 1936 zoozeer verrast heeft, vindt men in het *Vioolconcert* ten deele terug. Maar tevens vervalt Bartòk weer in zijn neiging, een overvloed van dikwijls „loos” passage-werk te gebruiken, vooral in het solo-instrument. In zijn *Tweede Piano-concert* werkten al die microbe-achtige figuren zeer vermoeiend op den hoorder. Deze woekerplant van zestien-den is in het *Vioolconcert* minder hinderlijk, omdat op de thematische kernpunten het solo-

instrument op violistisch-weldadige wijze naar voren treedt, doch deze omstandigheid maakt toch, dat dit *vioolconcert* niet zulk een volmaakt-beheerschten, noot voor noot onvervangbaren indruk maakt, als de muziek voor snaarinstrumenten, slagwerk en celesta. Een zoo subliem en wonderbaarlijk stuk als de ingenieuze en toch sterk-geïnspireerde *cirkel-canon*, waarmede Bartòk de genoemde „Muziek” inleidde, heeft hij trouwens sindsdien niet meer geschreven.

Wouter Paap

LETTERKUNDE

LOTGEVALLEN VAN DE DICHTKUNST

Eric van der Steen, *Paaltjens Sr*, Nijgh & Van Ditmar N.V., Rotterdam (z.j.).

Dat Eric van der Steen talent bezit, bleek reeds uit zijn debuut *Gemengde Berichten* en uit de kort daarop gevolgde bundels *Nederlandsche Liedjes* en *Droesem*; dat hij met dit talent voorzichtig moest zijn, zou men hebben kunnen opmerken bij het verschijnen van zijn *Kortom*, waarin de stunteligste regels met de prachtigste vondsten werden afgewisseld, en dat hij een der belangrijkste dichters van zijn generatie en, tout court, van de thans levenden mag genoemd worden, kon men constateeren naar aanleiding van zijn *Controversen*, dat ik een der beste verzenbundels acht, die gedurende het laatste decennium in Nederland zijn geschreven.

Thans verscheen *Paaltjens Sr (Somberder*

Schoolmeester) en opnieuw is men geneigd de vinger op te heffen en te zeggen: Van der Steen, voorzichtig. . . . al wat rijmt is geen poëzie! doch dan mag men op het laatste oogenblik tot het inzicht komen, dat het ook niet de bedoeling van den dichter is geweest, zijn vorige bundel te overtreffen of zelfs maar te evenaren. *Paaltjens Sr* betekent een uitstapje, een vakantie voor den dichter, en waarom zou men hem zulks niet gunnen? Zoals Hendrik de Vries zich in zijn ledige oogenblikken bezig houdt met het schrijven van onnavolgbaar geestige rijmkritieken, die af en toe in *Den Gulden Winckel* verschijnen, zo heeft Van der Steen op de momenten, dat de inspiratie hem niet toestond een zijner hoogstmerkwaardige sonnetten te schrijven, Heine-aanse liedjes gezongen, die hij thans bundelde onder de veelzeggende naam, die men hierboven kan lezen. „De enige oude meesters, die 'k glimlachend lees zonder geeuw: de Schoolmeester en Piet Paaltjens,